

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2016 r. w sprawie T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE)/Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 sierpnia 2016 r. przez Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE)

(Sprawa C-464/16 P)

(2016/C 402/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (przedstawiciel: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. w sprawie T-674/15;
2. stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 października 2015 r. [Ares(2015)4207700] i z dnia 14 sierpnia 2015 r. [Ares(2015)3532556] odmawiających stronie skarżącej dostępu do dokumentów;
3. zobowiązanie Komisji do udostępnienia stronie skarżącej wszystkich dokumentów rządu węgierskiego dotyczących postępowania EU Pilot 6874/14/JUST [CHAP(2015)00353 i CHAP(2015)00555], niezależnie od tego, czy zostały już przedłożone, czy zostaną przedłożone w przyszłości;
4. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie od wskazanego postanowienia Sądu zostało w istocie uzasadnione w następujący sposób.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału strona w rozumieniu statutu Trybunału Sprawiedliwości, bez względu na jej status, nie może występować przed Trybunałem samodzielnie, ale musi skorzystać z usług osoby trzeciej. ⁽¹⁾

Ponadto adwokaci, którzy pełnią funkcje kierownicze w organach osoby prawnej nie mogą reprezentować interesów tej osoby przed sądem Unii. ⁽²⁾

Utrwalone orzecznictwo Trybunału narusza art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 3 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Z orzecznictwa Trybunału nie da się wywnioskować, jaki uzasadniony cel zamierza osiągnąć Trybunał poprzez swą wykładnię statutu. Ponadto nie jest jasne, jaka wykładnia doprowadziła Trybunał do wniosku, że pełnomocnik procesowy musi być niezależną osobą trzecią. W każdym razie statut nie zawiera takiego sformułowania.

Statut Trybunału należy interpretować w ten sposób, że każda ze stron ma prawo do swobodnego wyboru swego pełnomocnika procesowego.

⁽¹⁾ Postanowienie z dnia 5 grudnia 1996 r., Lopes/Trybunał Sprawiedliwości, C-174/96 P, EU:C:1996:473, pkt 11; postanowienie z dnia 21 listopada 2007 r., Correia de Matos/Parlament, C-502/06 P, niepublikowane; EU:C:2007:696, pkt 11; postanowienie z dnia 29 września 2010 r., EREF/Komisja, C-74/10P i C-75/10 P, niepublikowane, EU:C:2010:557, pkt 54).

⁽²⁾ Postanowienie z dnia 2 grudnia 1999 r., Euro-Lex/OHIM (EU-Lex), T-79/99, EU:T:1999:312, pkt 29; postanowienie z dnia 13 stycznia 2005 r., Suivida/Komisja, T-184/04, EU:T:2005:7, pkt 10; postanowienie z dnia 30 listopada 2012 r., Activa Preferentes/Rada, T-437/12, niepublikowane, EU:T:2012:638, pkt 7.